

DOVRE KOMMUNE

Saksnr: 2006/1011 -62

Arkiv: X10

Saksbehandler:

Bernhard Svendsgard

Dato: 18.04.2017

Saksframlegg

Utv.saksnr	Utvalg	Møtedato
19/17	Kommunestyret	25.04.2017

Verneplan Hjerkinn skytefelt - høring

Vedlegg:

Høringsdokumentene finnes her: <https://www.fylkesmannen.no/nb/Oppland/Miljo-og-klima/Hjerkinn-skytefelt---nettside-om-verneplanprosessen/Fra-skytefelt-til-nasjonalpark---horing/>

Vedtak til:

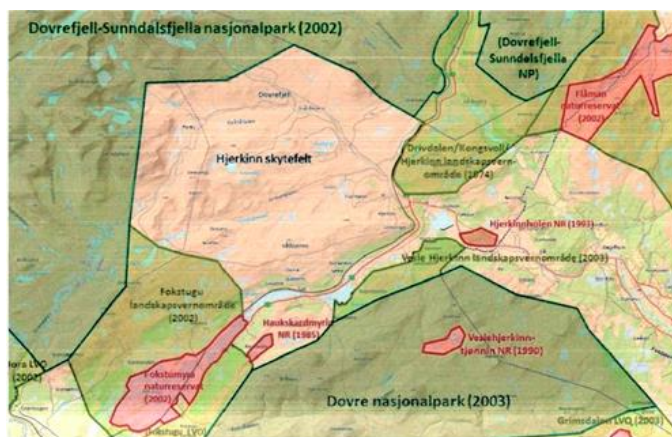
Fylkesmannen i Oppland

Saksutredning:

Fylkesmannen i Oppland fikk i 2013 i oppdrag fra Miljødirektoratet å sette i gang med oppstart av verneplanprosess for tidligere Hjerkinn skytefelt. Dette med bakgrunn i Stortingets vedtak av mars 1999, der det vedtas å legge ned Hjerkinn skytefelt og tilbakeføre det til naturlig tilstand, og innlemme det i eksisterende verneområder. Dette skulle være et viktig avbøtende tiltak for opprettelse av Regionfelt Østlandet, som innebar et svært stort naturinngrep. I etterkant av Stortingets vedtak fikk Forsvarsbygg i oppdrag å gjennomføre Norgeshistoriens største naturrestaureringsprosjekt.

Dovre kommune har fulgt verneplanprosessen tett, både politisk og administrativt. Berørte parter har fått mulighet til å være en aktive medspillere på møter, befaringer, samtaler og skriftlige innspill gjennom hele prosessen. Rådmannen mener fylkesmannen har lagt opp til en god og bred prosess.

Området Hjerkinn skytefelt, som foreslås vernet, ligger i kommunene Lesja og Dovre. Området ligger mellom flere store verneområder, Dovrebanen og E6:

Fylkesmannen legger fram to verneplanforslag til høring:

Vernealternativ 1 innebærer at alle veger i det tidligere skytefeltet tilbakeføres, herunder også Snøheimvegen. Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark blir utvidet med ca. 159 km². I tillegg foreslås nytt Hjerkinns landskapsvernområde på ca. 18 km².

Vernealternativ 2 åpner for at Snøheimvegen, Vålåsjøhøvegen og vegen fram til Vesllie skal bestå, jf. nye føringer i brev fra Klima- og miljødepartementet 2. juli 2015. Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark blir utvidet med ca. 122 km². I tillegg foreslås nytt Hjerkinns landskapsvernområde på ca. 49 km² og nytt Snøheimvegen biotopvernområde på ca. 6,8 km².

Fylkesmannen har også lagt fram forslag til endringer i forskriften for hele Dovrefjell nasjonalpark. Eksisterende nasjonalpark omfatter i Dovre kun de indre delene nordvest for Snøheim. I rådmannens vurdering gjelder derfor merknadene for Hjerkinns skytefelt også for disse endringsforslagene.

Vurdering:

Vernealternativ 1 eller 2

Fylkesmannen i Oppland har valgt å legge ut to verneplanforslag ut på høring. For kommunene og interessene som er i området i dag, særlig beitenæring og reiseliv, kommer det tydelig frem i konsekvensutredningene at vernealternativ 1 (uten veger i område) vil skape store negative ringvirkninger for interessene i området. Det vises til konsekvensutredningene for landbruk og reiseliv, samt innspill i referansegruppemøtene i verneplanprosessen.

- Beitenæringen er helt avhengig av veinettet (slik det framstår i vernealternativ 2 med noen små korrigeringer) for å kunne drive utmarksnæring i området, og for å kunne holde tilstrekkelig med tilsyn til beitedyrene gjennom beitesesongen, samt ved sanking, skadedokumentasjon, dyrevelferd. Dette for å følge krav satt av øvrige myndigheter og Mattilsynet. Veinettet er viktig også ved skadefelling.
- Reiselivet er i stor grad avhengig av veinettet, særlig Snøheimvegen inn til DNT-hytta Snøheim for transport av folk, varer, søppel, utstyr etc.
- Vegene har vært tema i et eget FoU-prosjekt, der en konkluderte med at Snøheimvegen med et skyttelbussregime vil være det beste for forvaltningen av reinen i området.
- Ved verneplanalternativ 1, uten veger, vil en fortsatt ha flere hytter i området både ved Grisungen, Einøvlingvatnet, Maribu og ikke minst DNT hytta Snøheim. Alle hyttene trenger mer eller mindre grad av motorisert transport for vedlikehold av buene og naustene, proviant, ved og tyngre utstyr. Dette vil medføre mange motorferdselsøknader til ulike tider av året og søknader fra ulike startsted.
- Kommunen mener derfor vernealternativ 1 klart skiller seg ut i at både naturmangfold, vegetasjon og arter, og interessene i området, særlig beitenæring og reiseliv, vil få så store negative konsekvenser, at dette ikke er et akseptabelt vernealternativ for situasjonen i området i dag eller for fremtiden.
- Øvrig saksfremlegg vil derfor sette fokus på vernealternativ 2.

Verneverdier

Rådmannen mener verneverdiene i begge forslagene til vern er godt belyst og ivaretatt. Det er innhentet tilstrekkelig med kunnskap og vurderinger av konsekvenser er gjort.

Det vises til Horisont Snøhetta og ulike forskningsrapporter på feltet, og anbefalingen om Snøheimvegen med bussregime. Rådmannen støtter opp om å skjerme de innerste arealene med hensyn til naturverdiene i området. Villreinen er en sårbar art for forstyrrelser og det er en gjennomgående tankegang å tenke «sum-virkninger» i verneplanforslaget, og for øvrig i hele miljøforvaltningen.

Det er flere hekkende arter i området, og det er viktig å ta ekstra omsyn til fuglelivet rundt hekking og leveområdet til fuglene. Kwartærgeologiske formelementer, spesiell flora, landskap og kulturminner og kalkrike naturtyper er andre verneverdier i området.

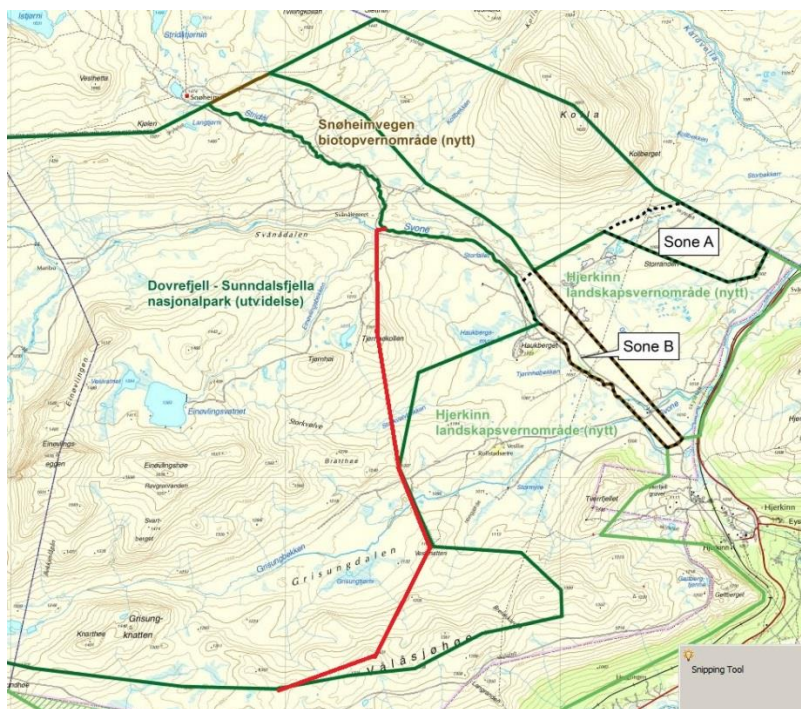
Verneformer

Verneforslaget legger opp til et forsterket vern av de indre delene av skytefeltet og området ved Kolla. Hovedverneformålet er rein og sikring av reinens arealbruk. Rådmannen mener det er bra at reinens leveområder og trekkruter sikres gjennom vernet.

De ytre delene av verneområdet er forslått som landskapsvern og delvis som eget bruksområde i nasjonalparken. Rådmannen mener landskapsvernområdet med fordel kan trekkes lenger vest, slik at grensene går på høyeste Vålåsjøhøe-Vehlknatten-Tjønnehøkollen og til møtet mellom Einøvlingbekken og Svåne. Dette vil gi rom rundt Viewpoint Snøhetta, som den mest besøkte attraksjonen på Dovrefjell. Haukberget II, som er sterkt preget av forsvarets bruk, vil da bli liggende i landskapsvern. Samtidig vil grensene mellom nasjonalpark og landskapsvern bli enkle å forholde seg til.

Rådmannen mener også at grensen mellom landskapsvern og ikke-vernede områder rundt Hjerkinnhus og det gamle gruveområdet må justeres slik at det gis rom rundt de avsatte næringsområdene på Hjerkin. Hjerkin er utgangspunktet for både næringsmessig og forvaltningsmessig satsing og en trenger handlingsrom for disse aktivitetene. Det er lite tjenlig å legge verneområdene helt inntil bebygde og mye brukte områder. Nye tiltak og arealbruken kan styres gjennom bruk av plan- og bygningsloven.

Rådmannens forslag til grenser er slik:

Rådmannen støtter Lesja kommunes merknad ang verneform ved Grisungen: Det er foreslått to verneformer på vannene, landskapsvern og nasjonalpark. Alle vannene i Grisungen bør ha samme verneform, Simontjern og området rundt blir liggende i LVO.

Biotopvernområde vs. landskapsvern/nasjonalpark

Det er behov for å styre ferdselen langs Snøheimvegen, slik at skyttelbussregimet fungerer etter intensjonen. Rådmannen er likevel sterkt i tvil om biotopvern er en relevant verneform for Snøheimvegen og reguleringen av ferdselen på denne.

Biotopvern er en tredje og uvant verneform i området og gjør det vanskeligere å rette seg etter vernereglene i området som helhet, både for besøkende, næringsdrivende og forvaltningen selv. Det er også naturlig at de ytre delene av Snøheimvegen følger det samme forvaltningsregimet som det øvrige ytre området.

Rådmannen mener en kan styre ferdselen tilfredsstillende gjennom å bruke verneformene nasjonalpark og landskapsvern på hhv. indre og ytre deler av Snøheimvegen. Gjennom forskrifter og bruk av retningslinjer i forvaltningsplanen, kan en gi føringer for motorisert ferdsel, organisert ferdsel og også uorganisert ferdsel som er til skade for naturmiljøet.

Einøvlingen

Gjennom hele verneplanprosessen har lokale representanter ment at Einøvlingsdammen bør få ligge som i dag. Dette er begrunnet i at en fjerning av dammen vil medføre et om lag 100 dekar stort område vil bli liggende som en steinørken i overskuelig framtid.

Einøvlingen ligger 1384 moh. og vekstvilkårene er harde. Et stort areal uten muligheter for gjengroing vil bli liggende som et sår i landskapet i et ellers vakkert høgfjellslandskap. Sett i forhold til fordelene med fjerning av damlegemet, så virker dette ulogisk. Dammen og omkringliggende arealer er i dag tilvokst og gjengrodd av stedlige arter. Området skiller seg ikke vesentlig ut fra omgivelsene.

Dammen er av NVE nedklassifisert til fareklasse 0. Det vil si at en slipper store påkostninger og tilsyn med kort intervall. Tilsynet av dammen og evt. reparasjonsarbeider vil bli sjeldne og vil kunne fungere uten problemer, som i alle andre verneområder med tilsvarende anlegg.

Styring av ferdsel

Det er viktig for Dovre kommune at trekkområdene og reinens levevilkår sikres. Rådmannen er enig i at ferdselsregimet på Snøheimvegen må håndteres restriktivt, slik at skyttelbussordningen fungerer i tråd med intensjonen.

Reinens trekkvaner og beitemønster kan endre seg over tid, likeledes kan menneskers bruk av fjellområdene også endre seg. Rådmannen mener derfor det er viktig at verneforskriftene og forvaltningsplanen innehar nok fleksibilitet til at forvaltningen kan fungere etter intensjonen med vernet. Forskrifter kan kun endres etter en omfattende prosess, mens endringer i forvaltningsplanen kan fastsettes enklere, men på samme faglige grunnlag.

Datoer og konkrete styringsredskap bør derfor i størst mulig grad fastsettes i forvaltningsplanen, og ikke i verneforskriftene som det nå er foreslått. Dermed vil en få en mer fleksibel forvaltning, men likevel stram nok til å kunne føre en konsekvent forvaltning.

I Dovre har en over flere år gjennomført en rekke kanaliseringstiltak i fjellområdene, blant annet tur- og sykkelvegen over Dovrefjell, stiprosjekter i Grimsdalen, tilrettelegging av skiløyper på Dombås, Dovre og Dovreskogen, osv.

Gjennom tilretteleggingstiltak styrer en den uorganiserte ferdselen, samtidig som en kan gi næringslivet tilgang til flere opplevelser og aktiviteter. Dette er viktige tiltak for å bedre levevilkårene særskilt for reinen, men også andre arter.

Slike tilretteleggingstiltak vil lettere kunne etableres/settes i gang i et landskapsvernområde enn i en nasjonalpark. Likeledes vil slike tiltak kunne initieres i en forvaltningsplan der retningslinjene samtidig kan endres dersom rammevilkårene (reinens og menneskenes bruk av området) endres.

Konsekvenser utenfor Hjerkinnskytefelt

Ved et vernevedtak av Hjerkinnskytefelt, så vil om lag tre fjerdedeler av kommunens areal være vernet etter naturmangfoldloven. De store fjellområdene på nord og østsiden av dalføre ble vernet rundt år 2000. De fjellområdene som ikke er underlagt vern ligger på vestsiden av dalføret og er vanskelig tilgjengelig for annen bruk enn beite.

Det har medført at flere aktiviteter og bruk har blitt kanalisert til skytefeltet. Skytefeltet er relativt flatt og har god tilgjengelighet og egner seg derfor også til sykling, ridning, hundesport og annet. Dersom denne aktiviteten skal endres eller kanaliseres til andre fjellområder, så vil en automatisk komme i konflikt med andre verneområder og tilsvarende verneverdier.

Forvaltningen (kommuner, verneområdestyrer, fylkesmenn og fylkeskommuner) har en forpliktelse til å se arealbruken i sammenheng. Denne verneplanprosessen viser tydelig at dette ikke blir gjort.

Vernet av det gamle skytefeltet omfatter om lag 170 km², mens de tilgrensende verneområdene på Dovrefjell omfatter 4300 km² og på Rondanesida om lag 1500 km². Det er derfor av begrenset betydning for verneverdiene hva som blir gjort i denne verneplanen, mens det derimot har stor betydning for brukerinteressene.

Revisjon av forvaltningsplanen for Dovrefjell-Sunndalsfjella er nært forestående og forvaltningsplanen for Rondane-Dovre begynner også å bli moden for revidering. Disse to prosessene bør sees i sammenheng og områdebruken må samordnes. Dette vil forenkle forvaltningen og arbeidet for brukerinteressene.

Seterhus i Vesllie

Dovre fjellstyre har signalisert at de ønsker å ta over ett av seterhusene i Vesllie. Bygningen er tenkt brukt i forbindelse med oppsyn, beitebruk og til bruk i annen næring (f.e. hvileplass på rideturer, etc). Rådmannen er enig i fylkesmannens vurdering at bruk av bygningene som rene utleiehytter/fritidsboliger ikke er ønskelig. Det må derfor settes vilkår ved overtakelsen om hvilken bruk som er godkjent.

Eksisterende og fremtidige bruer

Rådmannen støtter Lesja kommunes merknader omkring bruene i Grøndalen, der det stilles spørsmål om bruene kan ligge. Det må i alle tilfeller kunne settes opp nye bruer.

Brua over Stridåe er viktig for beitebruken i området. Den letter både sanking og tilsyn i Svånådalen og Grøndalen. Samtidig er den lett tilgjengelig for vedlikehold. Rådmannen foreslår at brua ikke fjernes.

Veger i skytefeltet

I utgangspunktet skal verneplanen avklare om veger skal bestå eller ikke. Selv om drifts- og vedlikeholdsansvar for vegen ikke bør være en del av verneplanprosessen, så ser rådmannen det som positivt at Jora beitelag og DNT tar hovedansvaret for vegene i vernealternativ II. Vegene er viktige for mange interesser, men det kan være ulike tilnæringer for partene i forhold til deltakelse i veglag eller om en ønsker å støtte vegdriften på annen måte.

Snøheimvegen er viktig for kanalisering av ferdsel til Snøheim og Snøhetta. Uten vegen og skyttelbussen, så ville ferdselen innover området vært mer til skade for reinen. Rådmannen støtter fylkesmannens forslag i vernealternativ II om å bevare Snøheimvegen, med et relativt strengt skyttelbussregime.

På grunn av vegens betydning for reinen, så mener rådmannen at verneforvaltningen bør delta i drift og vedlikehold av vegen.

Vålåsjøhøvegen er av svært stor betydning for landbruksinteressene. Vegen vil lette både tilsyn og sanking av beitedyr i området. Rådmannen støtter fylkesmannens forslag i vernealternativ II om bevaring av vegen og et strengt ferdselsregime.

Det samme gjelder vegen inn til Vesllie.

Verneforslagene viser at den delen av vesle Ringveg (Storrandvegen) som går parallelt med E6/jernbane skal tilbakeføres. I år fullfører Dovre kommune tur- og sykkelvegen mellom Dombås og Hjerkins. Folldal kommune er i ferd med å fullføre en liknende tur- og sykkelvegtrasè fra Hjerkins til Grimsdalen. Disse turvegene er viktige for å unngå mer ferdsel inn i reinsområdene både i Rondane, Knutshø og Dovrefjell.

På sikt ønsker Dovre kommune å forlenge tur- og sykkelvegen i retning Oppdal. I denne sammenhengen kan en bruke deler av vesle Ringveg til dette formålet, uten at verneverdiene blir forringet. Rådmannen foreslår derfor at det vurderes om deler av vegen kan bli liggende.

Veg ved Grisungen

Rådmannen vil støtte opp om Lesjas merknad til dette, da beitebruken er et felles interesseområde.

Fylkesmannen foreslår i verneplan alternativ 2 å slutte bilvegen sør for vannene ved Grisungen i Lesja kommune. Dette med bakgrunn i rikmyra i området, samt område som våtmarksområde for fugl. Ved restaurering av myra vil en prøve å gjenopprette vannhusholdningen i myra. På dette området er det en interessekonflikt mellom naturtypen rikmyr, våtmarksområde for fugler og beitenæringen. Rådmannen mener det er mulig å få til en god løsning både for natur og beitenæring i dette området, ved at vegen kan fortsette forbi vannene og gi avbøtende tiltak for å bedre forholdene for myra.

Rikmyra (lokalitetsnavn storslågåvatnet nord, naturtype rikmyr med dominerende delnaturtype open ekstremrikmyr i høyereliggende område) er skravert oransje i figuren over. Rikmyrer gjenspeiler hovedsakelig næringsinnholdet i myra, og er av de mest artsrike myrene vi har, og er dermed viktige å ivareta. Statusen i dag er at myra er status B, viktig. Fylkesmannen har foreslått i verneplanalternativ 2 å legge vegen frem til Grisungvatnene, men ikke forbi. Dette med hensyn til myra, vegen skal bort slik at «vannet i myra får flyte mer fritt», og for å forbedre vannhusholdningen i myra.

Vegen har eksistert i svært mange år og en har grunn til å tro at myra har tilpassa seg vegens avskjæring over tid. Myra er fortsatt klassifisert som en B-lokalitet, viktig. Også fuglelivet er rikt i dag, og er brukt av flere arter, noe rådmannen har tro på også vil skje i fremtida selv om vegstrekningen ligger der.

I dag er vegen særlig viktig for beitenæringen for å drive dyra forbi mellom vannene der veien går i dag og mot samlekeva ved sanking (sankekve merket blå firkant i figur over) og syke dyr ellers i beitesesongen. Ved å fjerne vegen vil en måtte drive dyrene vest og sør for vannene og opp igjen til samlekeva på en unaturlig måte i forhold til hva dyrene er vant til. Sauene vil på denne måten måtte drives et stykke ned mot bygda igjen, og deretter opp på andre siden av vannene og mot der vegen slutter, ved sankekvea. På denne måten må dyra drives ca 6,6 km ekstra, pga. av vanskelige våte parti for dyra å komme forbi. Traseen dyrene vil gå er innhentet fra Jora beitelag som har prøvd å drive dyrene i dette område i en årrekke. Det er ikke mulig å drive dyrene over kortere strekning om vegen forsvinner mellom vannene.

Det er undersøkt om det er mulig å heller legge til rette for klopper over myra om vegen skulle forsvinne. Dette er ikke et alternativ da kloppene er vanskelig å få til å gå for sauene som ikke er vant til dette, og også for sauer som er vant til det, det blir mer virkende som et stengsel, slik som en ferist eller smal bro. Et annet alternativ som er bedre for sauene, og som et avbøtende tiltak for myra, slik at den skal få bedre naturforhold er å la vegen ligge, men gjøre tiltak som å legge flere rør gjennom vegen slik at vannet kan renne lettere fra en side av vegskråningen til den andre.

Rådmannen mener derfor at i dette området er det viktig at vegen går forbi Semontjønnin og at drivvegen for beitedyrene opprettholdes.

Reiseliv

Reiselivet i området i dag og i framtida må få sikret et tilstrekkelig areal (brukssone) og tidsrom for sine aktiviteter, slik at vi fortsatt kan ha en aktiv næringssetning som er lønnsom og bærekraftig. Dette er viktig for bygdesamfunnene for sysselsetting, bosetting, kulturliv, med mer. Det må finnes gode løsninger for bruk og vern.

I stor grad er det ferdselsrestriksjonene som påvirker reiselivets bruk av området. Det vises derfor til merknadene om dette nedenfor.

Det er viktig at de etablerte reiselivsbedriftene fortsatt kan utøve sin virksomhet omtrent på dagens nivå, selv om noe av dette krever særskilte tillatelser (flerårige). Dette er også formidlet gjennom verneplanprosessen fra vernemyndighetenes side.

Rådmannen ønsker at næringslivet, kommunene og verneforvaltningen sammen ser samlet på hvordan reiselivet kan bruke områdene rundt Dovrefjellplatået (også Knutshøg og Rondane). Med ulike verneplaner, regionale planer, kommuneplaner og annet regelverk, så er det viktig at myndighetene samordner seg og gir reiselivet et klart handlingsrom.

Åpningstid Snøheim

Rådmannen kan ikke se at det er nødvendig med endringer i Snøheims åpningstider. Slik forskriften nå er utformet, så kan turisthytta ha åpent i høstferien, noe som fortsatt bør kunne gjøres.

Ferdselsreguleringer

Rådmannen er positiv til fylkesmannens forslag om avsette deler av verneområdet, uavhengig av verneform, til bruksområde i forvaltningsplanen. Fordeling av aktiviteter og ferdsel i tid og rom er en fordel for både verneverdiene og brukerinteressene.

A Størrelsen på bruksområdet følger i hovedsak grensene for landskapsvern. For å forenkle en litt komplisert forvaltning med flere verneformer og andre inndelinger, så må grensene mellom landskapsvern og nasjonalpark være lette å forholde seg til i terrenget. Ved en annen grensesetting, som tidligere beskrevet, så vil dette være i orden.

B Retningslinjene i forvaltningsplanen sier at organisert ferdsel til fots kan foregå uten søknad utenfor bruksområdet i perioden 1. juni til 15. juli.

Juni måned er en usikker årstid for ferdsel i området. Snøsmelting og våte områder er mest trolig ikke farbare i store deler av denne tiden. Dette medfører at den reelle tiden området brukes kan halveres.

Rådmannen mener området ved Kolla bør skjermes for ferdsel, slik at det sårbare trekkområdet kan brukes uforstyrret av reinen i større deler av året. Gjennom en justering av grensen mellom landskapsvern/nasjonalpark kan åpne for ferdsel i de ytre delene av området, der også reinen har flere muligheter for trekk.

C «Hundekjøring» defineres i forslag til forvaltningsplan som:

En ferdselsform der en utøver enten står på ski bak en eller flere hunder som er innspent i drag med pulk, eller bare med en strikk (snørekjøring), eller der to eller flere hunder er spent inn i liner foran sleden og styres med kommando fra utøveren.

Hundekjøring skiller seg fra vanlig tur med hund ved hastigheten som kan oppnås og derav også avstandene som kan tilbakelegges. (Vanlig tur med hund er tillatt uten søknad.)

Rådmannen er enig i at en god definisjon på «hundekjøring» til forskjell fra «skitur med hund» er vanskelig å finne, men har ingen gode forslag til hvordan dette kan defineres.

Formålet med reguleringen er å redusere ferdselen inn i de indre delene av området og en føre var-restriksjon for å være i forkant av et problem. Rådmannen er usikker på hvilket omfang uorganisert hundekjøring har i området i dag og om dette vil være en utfordring for verneverdiene i årene som kommer.

Hensikten med forslaget er god og rådmannen er enig i at dersom slik ferdsel er skadelig, så er det uavhengig om ferdselen er organisert eller uorganisert. Organisert virksomhet er i mange tilfelle bedre enn uorganisert, da både tiltakshavere og forvaltningen har bedre oversikt og styringsmulighet.

Reguleringene gjelder for hele nasjonalparken. Dette innebærer relativt store restriksjoner i forhold til dagens regelverk. Det er også uavklart når forvaltningsplanen for hele verneområdet blir revidert. Hundekjøring blir derfor ikke tillatt i nasjonalparken som helhet, uten at særskilt tillatelse foreligger.

Hundekjøring er foreslått tillatt i bruksområdet i perioden 1. desember til 31. mars. Når en ser på kartene for reinens arealbruk, så ser en at området er mye brukt av reinen i vintermånedene november, desember og ut i januar. Februar-mai er området lite brukt av reinen, samtidig som denne tiden på året er den mest snøsikre og beste for vinteraktiviteter i skytefeltet.

Rådmannen mener derfor at ferdselsrestriksjonene for hundekjøring bør kunne oppheves i perioden 15. januar til 31. mai. Inntil en revidering av forvaltningsplanen for hele området foreligger, så er det ikke nødvendig at slike restriksjoner innføres i det hele tatt. Problematikken er lik for hele verneområdet og en bør se på problematikken samlet før en tar en endelig avgjørelse.

D Rådmannen er enig i forslaget om å regulere sykling langs Snøheimvegen. Det er viktig at ferdselen langs vegen kanaliseres mest mulig gjennom skyttelbussregimet.

Rådmannen er også enig i at sykling kan skje langs Vålåsjøhøvegen. Vegen ligger i ytterkant av verneområdet og kanaliserer ikke ferdsel inn i indre deler av fjellet.

Landbruk

I verneplanarbeidet er det utarbeidet en egen konsekvensutredning for landbruk. Temaene som er vurdert er rett til beite, om det er veg, adgang til å anlegge buer/klopper, adgang til og behov for å sette opp nye bygninger for bruk i landbruket, utbedre/utvide eksisterende bygninger, adgang til motorferdsel i utmark sommer og vinter, sette ut saltsteiner, samlekveer, gjerder, og jervebås. Konsekvensutredningen forutsetter at flere i beitelaget har buer i Grisungen, at Maribu og at Dovre fjellstyre sine hytter ved Einøvlingvatnet og Svånålægret kan benyttes ved tilsyn benyttes ved tilsyn og sanking.

I alle verneformene er beiting tillatt og mindre utviding av eksisterende bygninger. Det er også adgang til mindre utvidelse av klopper og buer, samt å legge ut saltsteiner, ha samlekveer og jervefeller. Vernebestemmelsene er ikke til hinder for skadefelling av rovdyr.

I konsekvensutredningen kommer det tydelig fram at alternativ 1 (uten veger) vil føre til dårligere tilkomst inn i området for beitebrukerne og vil føre til flere og større negative konsekvenser enn alternativ 2. Dette er rådmannen enig i.

På den andre siden kommer det frem positive konsekvenser for landbruket i alternativ 2 i konsekvensutredningene. Rådmannen ser likevel at for enkelte saue-besetninger og brukere, som har sauen sin lengst inn i området der all veg blir fjernet, vil det for den enkelte være store negative konsekvenser. For de det gjelder vil tilsynsoppgavene og sankingen bli mer krevende. Etter en samlet vurdering mener rådmannen at vernealternativ 2, med noen små justeringer, er akseptabelt for de fleste av landbruksinteressene.

Ingen av verneplanforslagene hjemler nye tilsynsbuer. Det argumenteres for at det i dag ikke er behov for tilsynsbuer, da behovet er dekket. Rådmannen mener følgende hjemmel må inn i begge verneplanforslagene:

- Forvaltningsstyremyndigheten kan gi tillatelse til oppføring av nødvendige bygninger i regi av beitelag til beitebruk og tilsyn.

Denne hjemmelen må inn i hele Dovrefjell Sunndalsfjella Nasjonalpark, da det kan være et stort behov for tilsynsbuer i nasjonalparken. Også forholdene og hvem som er beitebruker og hvem som har buer og ikke kan endre seg i området som foreslås vernet. Rådmannen understreker at hjemmelen retter seg til beitelag og er en behovshjemmel.

Motorferdselrammen for beitenæringen er 1.juni til første helg i oktober, og det legges opp til at beitenæringen skal få flerårige tillatelser. Tidsrammen og at det legges opp til flerårige tillatelser er tilstrekkelig. Ved f.eks funn av dyr i høgfjellet etter 1.okt haster det med å få de ned, da værforholdene og dyrenes trekk kan gjøre det vanskelig å finne de igjen. Det må derfor være hjemmel til å kunne kjøre inn på kort varsel i slike tilfeller.

I Grøndalen ligger det i dag flere betongbruer over Grøna. Dette er store og solide bruer, og som er brukt av folk og dyr. Rådmannen ber om en ny vurdering på om bruene kan bli liggende, selv om vegen skal fjernes, da det er behov for bruer i området. Dette er av både sikkerhetsmessige og praktiske årsaker. Rådmannen skjønner forholdene som tidligere er reist knyttet til vedlikehold og reparasjoner, men mener det er mulig å finne løsninger for dette. Om beitenæringen ønsker andre bruer og ser seg mest tjent med det, støtter rådmannen dette.

Rådmannens innstilling:

Kommunestyret vedtar:

Kommunestyret viser til rådmannens utredning som Dovre kommunes høringsuttalelse.

Følgende punkter er Dovre kommunes viktigste innspill:

- 1 Vernealternativ 1 har store negative konsekvenser for Dovre og er ikke en akseptabel verneform. Dovre kommune anbefaler vernealternativ 2, med noen små justeringer.
- 2 Vernegrensene må justeres slik at mer av arealet blir liggende i landskapsvernområde og et større areal ved Hjerkinhus bør ikke vernes.
- 3 Datoer og konkrete styringsredskap må i størst mulig grad fastsettes i forvaltningsplanen, og ikke i verneforskriftene. Dette gjelder særlig ferdselsrestriksjonene.
- 4 Vegen ved Grisungen må gå forbi Semontjønnin.
- 5 Dovre kommune ønsker en felles forvaltningsplan for alle verneområdene i og rundt Dovrefjell-Sundalsfjella nasjonalpark før verneforskrifter og restriksjonsnivå endres.

Saksprotokoll i Kommunestyret - 25.04.2017

Kommunestyrets vedtak:

Rådmannens innstilling ble enstemmig vedtatt.